

ULLA- FØRRE POSTEN

NR. 2 — 1979 — 2. Årg.

Båttransport på underjordisk elv i Saurdal. Se sidene 13, 14 og 15.

ULLA-FØRRE-POSTEN

Utgiver: Samarbeidsutvalget ved Ulla-Førre-anleggene.

REDAKSJONSKOMITE:

Jostein Granli. — NTL.
Alf Johansen — Arbeidsmannsforeningen
Jonas Sømme — Nito/NIF
Per Øxning — Ulla-Førre-anleggene
Jostein Granli. — Foto

Sekretær: Knut Svendheim

Anleggsleder Jacob Kielland

Det stunder mot sommerferie, og året er halvgått. Et halvår som har

bydd på større problemer og flere vanskeligheter enn det man strengt tatt kunne ønske seg. De fleste av disse er forårsaket av Moder Natur som i det siste synes å ha skapt seg vrangere enn hva hun tidligere har hatt for vane.

Verst har nok vanninnbruddet på Sandsa-stuffen i Saurdal, men også flere andre tunnelstuffer har fått føle at det er brysomt og tidkrevende å forsere soner der vanntilsiget er stort.

Som om dette med uønsket vann ikke var nok, har også problemet

med dårlig fjell forsterket seg i det siste. Knappt et eneste av våre arbeidssteder har unngått å måtte gå til forsterkningsarbeider på en eller annen måte, et arbeide som både er møysommelig og virker forsinkende.

Men tross alt er uønsket vann og dårlig fjell håndfaste problemer som vi må leve med, og som vi må lære oss å overvinne. Ennu har ikke disse vanskeligheter veltet våre fremdriftsplaner, selv om det enkelte steder ikke er stort mer igjen av den reservetid som var avsatt til slike uforutsette hendelser.

Verre er det imidlertid å erfare at tilgangen på kvalifiserte folk innen visse yrkesgrupper er altfor liten til å dekke vårt behov. Særlig gjelder dette forskalingssnekkere, der vårt underskudd er stort.

Dette er et atskillig verre problem å løse, enn dem som knytter seg til vann og dårlig fjell, idet det er vanskeligere å treffe motforholdsregler.

På denne bakgrunn er det med en viss bekymring vi ser de nærmeste måneder i møte.

Jacob Kielland.

Fem veteraner takker av

Fra venstre fagforeningsformann Alf Johansen, Per Bjerknesli, Trygve Myrvang, Brynhild Overvik, Olav Karlsen, Henry Strand og anleggsleder Jacob Kielland.

Under en liten høytidelighet i messa på Klypa nylig ble fem velfortjente pensjonister, Per Bjerknesli, Trygve Myrvang, Brynhild Overvik,

Olav Karlsen og Henry Strand takket og overrakt gaver fra NVE og Arbeidsmannsforeningen. Karlsen og Bjerknesli har begge 28 år bak

seg i NVE, Strand har 27 1/2 mens Overvik og Myrvang har 26. Lengst «statstjeneste» har Myrvang med hele 33 år.

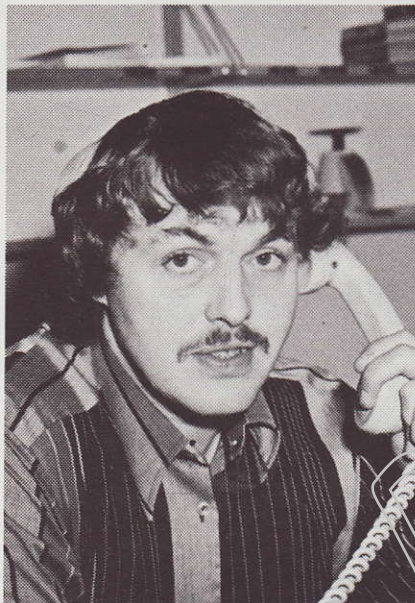
Fagforeningen har ordet

FARGE TV

Gledeligste melding den seneste tiden må utvilsomt være den at nå skal kokkene også få farge TV. Skulle forresten bare mangle. Jeg har den tillit til ledelsen at dette forhåpentligvis forlengst er kommet i orden når dette stykket går i trykken. Fagforeningen fikk hvertfall melding om at saken var OK den 23. mai. For å unngå enhver misforståelse vil jeg understreke at ordningen gjelder kun på de steder der det er messedrift.

AKKORDER

Å ramse opp alle saker som passerer gjennom fagforeningen er etter min mening lite givende for den enkelte leser av UF—Posten. Jeg vil istedet få lov til å knytte noen generelle kommentarer til akkorder. La meg aller først slå fast en gang for alle at for at en akkordseddel er gyldig **skal** den være underskrevet av begge parter. Uten at dette er gjort er det meget små holdepunkter for å gå til forhandlinger dersom det skulle foreligge feil i oppgjøret. Der nest vil jeg sette frem den kategoriske, og fra min side ufravikelige, påstand om at vi bare har to former for avlønning. Det er lønn utregnet etter avtalt akkord. Eller tariffert timelønn. Den første skal som kjent brukes der akkorden er avtalt ved frie forhandlinger slik som foreskrevet i overenskomstens paragraf 5. Den andre **skal** brukes der enighet ikke oppnås (paragraf 5). Jeg er klar over at alle arbeid ikke er like enkle å avtale akkord for. Men etter min oppfatning så kan akkord være å avtale en fast timepris for et bestemt arbeid, skrive en akkordseddel og sørge for at denne blir underskrevet. I dag virker det på meg slik at både ledelsens representanter og akkordbasene er redde for å gå til forhandlinger. Jeg kan ikke skjønne at dette skulle være noe problem. Hvis man møtes ved akkordforhandlinger med realistiske krav og realistiske tilbud vil jeg i det lengste tro at det å bli enig er en

Alf Johansen.

enkel sak. Akkordforhandlinger er idag, på mange plasser, det rene skuespill. Ledelsens representant møter med et tilbud som er så lavt at det ikke kan aksepteres. Akkordbasene med forlangende så høyt at det ikke er akseptabelt. Og jeg tror begge parter vel vitende om at de må fire på kravene og møtes på midten.

Nei, legg bort denne taktikk og vær realistisk begge parter. Man slipper da å krangle om ting man aldri blir enig om. Nemlig å overbevise motparten om at deres syn er riktig. Til sist viser det seg jo at når man møtes på midten er det dette som er riktig, sett ut fra et lønsmessig synspunkt.

Proforma? Ja, hva er det. Slik jeg ser det er det et nyinnført lønnsystem som vi har fått her på anlegget. Proforma er kort og godt å la ledelsen bestemme hva du skal ha i lønn. Og det strider imot overenskomsten som foreskriver frie forhandlinger. Men la meg også skyte inn at det er minst like mye den enkelte arbeidstakers feil at dette skjer. Det å være akkordbas forplikter, en av pliktene er å

forhandle om akkordlønn. Det er ingen skam å ikke bli enig ved forhandlinger. Men når man ikke blir det så får både arbeidstakerne og ledelsen ta konsekvensene av hva et forhandlingsbrudd i denne sammenheng medfører, både på godt og vondt. Da får man holde seg til overenskomsten som er bindende for begge parter.

La meg til slutt si at det også er like mye plikt for arbeidstakerne å be om akkordforhandlinger som det er for ledelsen til å ta initiativet til det. La oss nå få rene akkorder og klarere forhold og bort med proforma. Det tror jeg begge er tjent med.

FORBUNDETS LANDSMØTE

Avdelingen hadde medlemsmøte onsdag 6. juni og her ble flg. valgt som delegater til forbundets landsmøte.

Alf Johansen, vararepresentant Leif Larsen.

Olav Dale vararepresentant Helge S. Iversflaten.

Hermann Vildalen vararepresentant Peder Ådland.

Anny Hiim, vararepresentant Karin Janson.

Landsmøte skal avvikles i Oslo i tiden 30. september til 5. oktober 1979. Det er meningen fra styrets side at man skal få til en samkjøring med representantene fra Eidfjord slik at vi kan gjøre felles fremstøt i saker hvor vi har sammenfallende synspunkter. Jeg vil bare her nevne noen få saker, men viktigere. Lavere pensjonsordning, lengre ferie, skattefritt beløp for fagforeningskontingent, spisepause inngår i arbeidstiden.

Til slutt vil jeg fra fagforeningens styre ønske alle sammen, det være seg funksjonær eller arbeider, en riktig god ferie.

Bjørkeneset, 13/6/79.

Alf Johansen.

Nytt arbeidssted: Veganlegget Førrebotn - Glommedal

Den daglige adkomst til Førrebotn må foregå med båt. Fra Vadla, som nå har vegforbindelse både fra Suldal og Vindsvik, er det ca. 7 km. inn til kai i Førrebotn.

En 5 km veg fører opp til transformatorstasjonen som ligger i knutepunktet mellom overføringslinjene fra Lyse, Tokke og Sauda.

For å skaffe adkomst til angrepspunktene på den fremtidige overføringstunnelen fra Stølsdalen, er det fra våren 79 igangsatt veganlegg i Førrebotn.

Entreprenørfirmaet Tore Eide A/S, har påtatt seg arbeidet med å bygge de ca. 6 km veg som skal til

for å nå fram til Glommedal, medregnet en 670 m sideveg til brakkeområdet på østsiden av Vassbottvatnet.

Vegen tar av fra nåværende veg i elvegjelet, like før brua som fører over til trafostasjonen. Traseen er svært vanskelig og spesielt på de første 500 m er det mye sprengningsarbeider. I tillegg krysser vegen flere ganger like under 270 Kv overføringslinjen og gjør sprengningsarbeidene vanskeligere enn normalt.

Etter at vegen passerer de første 1100 m blir det mere fyllingsarbeider og transport av fyllmasser,

fra massetak lenger nede i dalen. Vegen skal være ferdig fram til Vassbottvatnet med avgrensning til bakkeområdet høsten 1979, og resten av vegen til Glommedal skal være ferdig høsten 1980.

Det er foreløpig 12 mann i arbeid, og veganlegget er administrert fra hovedkontoret på Forus. Etter hvert skal arbeidene ledes fra avdelingskontoret til Tore Eide A/S på Sand. Den daglige arbeidsledelsen består av oppsynsmennene Sætre og Steine.

For U-F-anleggene er det avdelingsleder J. H. Bøe som følger opp denne entreprisen.

Sand, den 25. mai 1979.

J.H. Bøe.

Gi beskjed

Gi beskjed dersom du ikke finner Ulla-Førre-posten på din brakke, messe eller spisebu. Rette adresse for slike henvendelser er skrivestua på Garaneset som står for utsendelsen.

GOD
FERIE!**

Redaksjonskomiteen ønsker alle leserne en god og avslappet ferie. Dog ikke så avslappet at du glemmer å ta de bilder og notere de opplevelser som kan danne grunnlaget for en god historie her i Ulla-Førre-posten til høsten. M.a.o. — tenk på oss med stoff.

Nasjonaldagen skal markeres, selv om en må slite pumpevakt i Saudal.

Gjennomslaget i vassunnelen Saurdal-Kvilldal den 19. juni markeres med skål på røysa slik tradisjonen krever.

Nok å ta av fra snøryddingen på Oddatjørn.

MASKINAVDELINGEN

Maskinavdelingen er den mest betydelige av anleggets stabsavdelinger. Vi får skryte selv, det er vel ingen andre som gjør det. Som serviceavdeling skal vi i samarbeid med anleggets øvrige avdelinger dekke behovet for maskinteknisk fagkunnskap og bidra til å oppnå det gunstigste resultat ved anleggsdriften. Dette er hovedintensjonene som vi daglig prøver å oppfylle best mulig. Vårt arbeids- og ansvarsområde kan videre opplistes under følgende punkter:

1. Eierinteresser vedrørende eget anleggsutstyr.
2. Verksteddrift.
3. Reservedelstjeneste.
4. Spesielle tjenester.
5. «Sikkerhets» tjenester.

Disse overskriftene forteller sikkert de fleste svært lite, så jeg vil kort utfylle hvert punkt.

1. Eierinteresser eget utstyr.

Vi plikter å påse at anleggets maskiner utnyttes rasjonelt, at de holdes i god stand og ikke utsettes for unødig hard behandling.

For å klare å oppfylle noe av dette har vi gjennomgående på alle arbeidsplasser lagt opp med vedlikeholdsrutiner for forebyggende vedlikehold på alt utstyr med noe størrelse og viktighet. I tillegg har vi drevet med instruksjon og opplæring av maskinførere og reparatører. Til nå har det hovedsaklig vært opplæring av reparatører på nye hydraulrigger, samt noen kurs i behandling/kjøring av trucker og lastemaskiner. For videre å klare å oppfylle disse gode intensjoner med maskinparken, er vi prisgitt hver enkelt bruker. Her må alle spille på samme lag for å få et totalresultat som det er noe å skryte av. Vi har vel til dato noe å hente her.

Videre skal vi holde oversikt over anleggets beholdning av maskiner og disponering av disse, maskinkartotek, samt foreta avskrivninger.

Funksjonærstaben på maskinavdelingen fra venstre: Lekva, Knutsen, Skaar, Sefting, Een, Femsteinevik og Antonsen. 8-mann på laget, Bjørke land var ikke til stede da bildet ble tatt.

Vi foretar også driftskontroll på noen av de viktigste maskintypene. I andre tilfeller også på utstyr hvor vi anser det påkrevet for oppfølging av utstyrets økonomi. Vi skal ut fra disse kostnadskalkyler vurdere utskiftninger, eventuelt salg/kondemnasjon av uøkonomisk utstyr.

2. Verksteddrift.

Verksteddrift er underlagt maskinavdelingen som også bestiller service-/verkstedoppdrag fra utenforstående firmaer for de felter som maskinavdelingen ellers dekker. Lokale, mindre verksteder ute på anlegget er som regel underlagt arbeidsstedets ledelse, men er i faglige

spørsmål underlagt maskinavdelingen.

Maskinavdelingen skal bistå arbeidsstedene ved reparasjoner som det lokale verksted ikke har kapasitet til å utføre selv.

Arbeidsoppgavene innen vår verksteddrift kan nærpå være av alle tenkelige kategorier. Det går fra nykonstruksjoner for anleggsdriften, permanent utstyr for kraftstasjoner, overhaling av byttekomponenter for anleggsmaskinene, bilreparasjoner o.s.v.

3. Reservedelstjeneste.

Avdelingen plikter også å sørge for en rasjonell reservedelstjeneste som i rimelig grad dekker anleggets

Storparten av staben på hovedverket samlet på ett brett.

behov, uten at beholdningen skal bli for store. Vi skal derfor styre innkjøp samt retur av reservedeler. Lagring, distribusjon av deler til rekvirent og komplettering av lagerbeholdning blir koordinert av vår materialforvaltning.

4. Spesielle tjenester.

Her kan det være rene konstruksjonsoppgaver i forbindelse med spesialutstyr som skal lages for anleggsdriften. Vi kan også her nevne bistand ved dimensjonering og valg/innkjøp av maskiner og utstyr.

5. «Sikkerhets» tjenester

I forbindelse med stillingen «Sakkyndig person», som er et uttrykk Statens Arbeidstilsyn bruker, medfølger utallige forpliktelser. Disse består av kontroller, sertifiseringer som skal foretas med visse mellomrom, igjen og igjen.

Eksempler på utstyr som kommer inn under denne behandlingen, er i første rekke kraner og taljer av alle slag samt løfteredskap som

Verkstedsfolk i Hylen.

Verkstedsfolk i Saurdal.

Verkstedsfolk i Kvilldal.

Sorteringsanlegg i grustaket på Nedre Moen.

stroppe, kjetting, sjakler, kroker, blokker o.s.v. I tillegg kommer sertifisering — inspisering av utstyr som sjaktspill, «Alimaker», renskeplattformer, trykkluftbeholdere m.m.

Etter denne korte innledningen som forhåpentligvis har gitt et lite bilde av hva avdelingen generelt stiller med, vil jeg gi en del faktiske størrelser og tall som forklarer hva et moderne kraftanlegg trenger for å kunne drive.

Maskinparkens anskaffelsesverdi: 93 mill. kr.

Antall maskinindivider (kapitalutstyr): 1100 stk.

Maskinparkens restverdi pr. dato: 57 mill. kr.

Ca. driftsutgifter på disse maskiner pr. mnd.: 1,6 mill. kr.

Sum installerte HK (forbrenningsmotorer) i maskiner: 30 000 HK.

Sum installerte HK (elmotorer) i maskiner: 15 000 HK.

Sum pumpekapasitet (varm) omgjort til 15 m løftehøyde: 670 000 l/min.

Verksteder — gulvareal 2000 m².

1 hovedverksted — gulvareal 1500 m².

Delelager: Antall varer på lager 9000 art. nr.

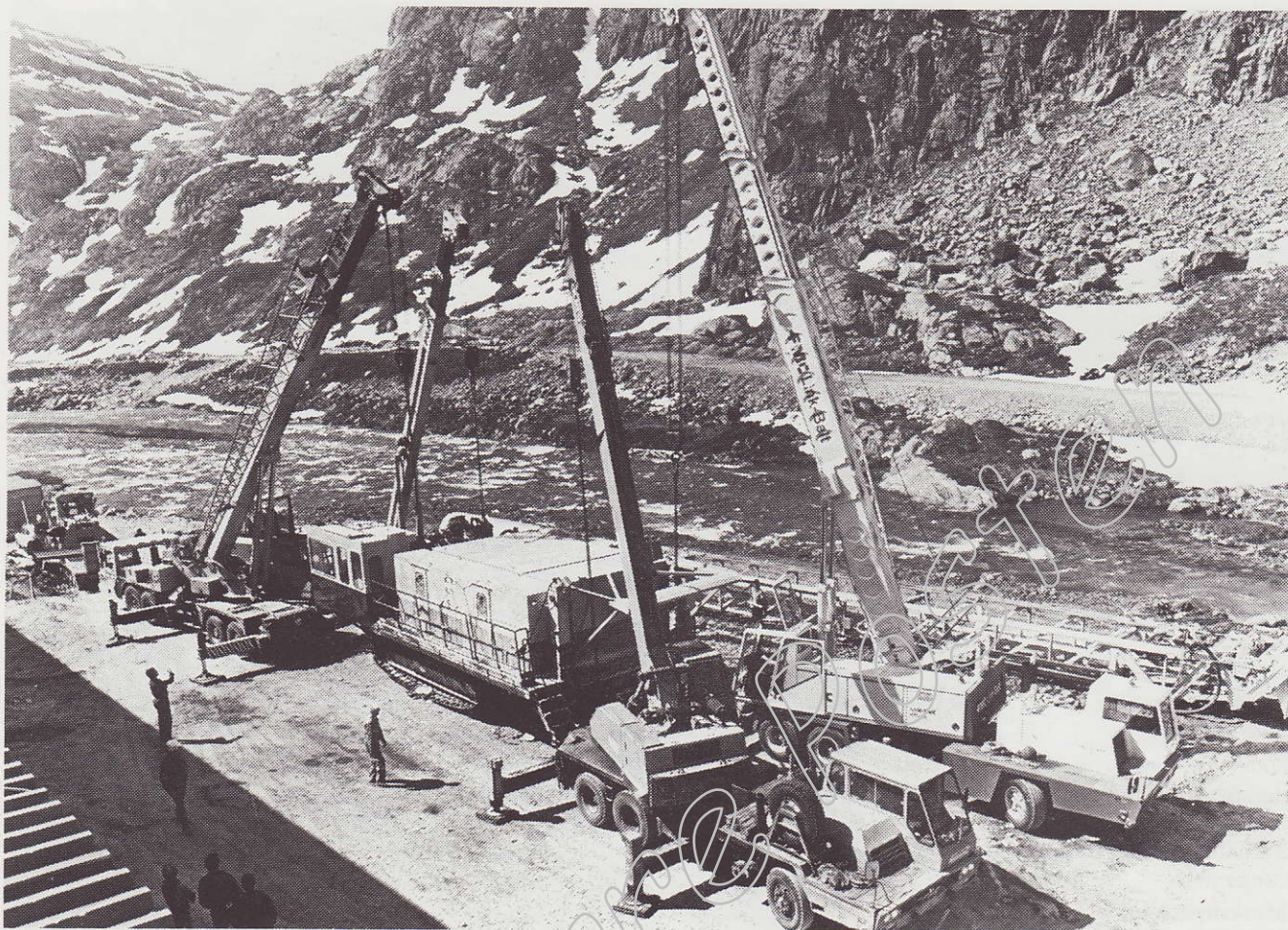
Verdi av deler på lager 6,5 mill. kr.

Til bokstavelig talt å holde alle disse «hjulene» i gang er vi en masinstab på 8 funksjonærer inkl. innkjøpssekretær på reservedeler, 7 formenn og 94 reparatører. Uten denne staben av dyktige medarbeidere, med sine spesialiteter innen hvert sitt felt, ville disse samme «hjulene» sakte men sikkert stoppet opp.

A. Femsteinevik.

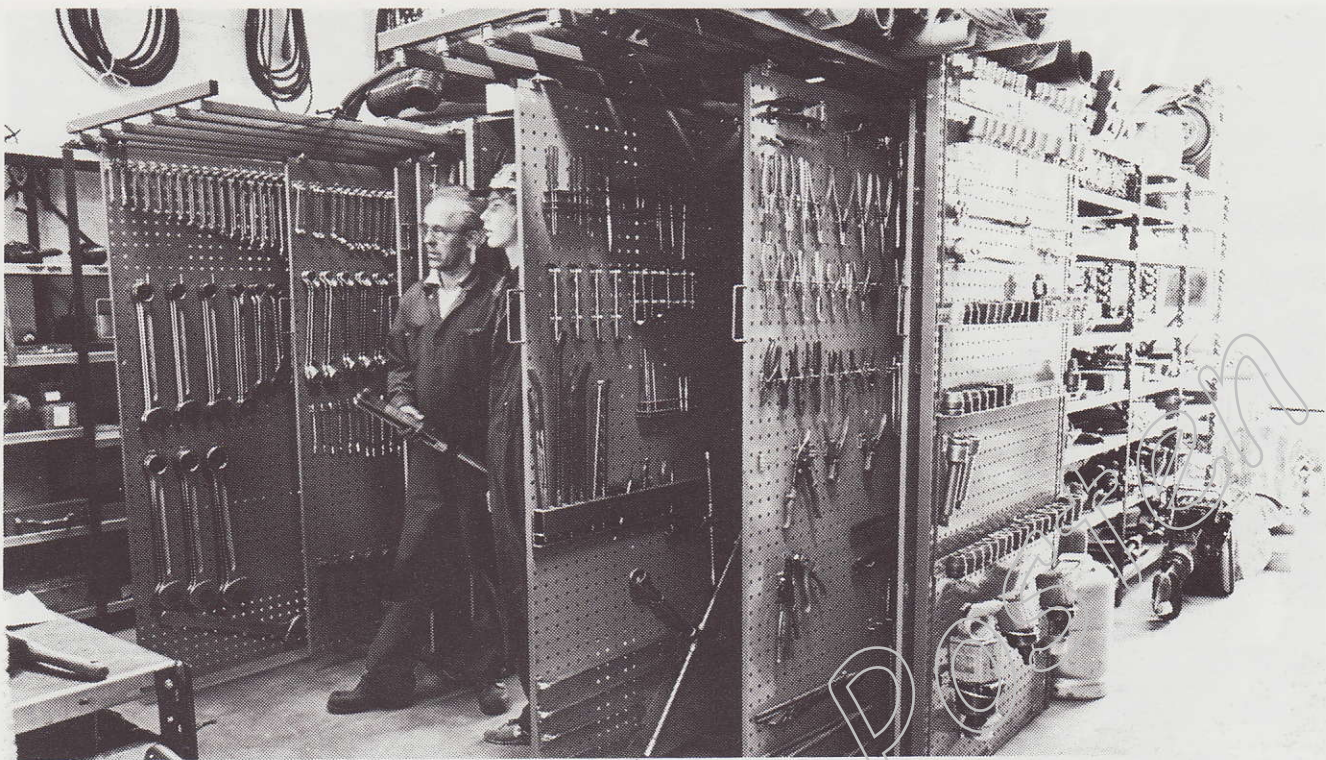
Dumpersparksen i Saurdal.

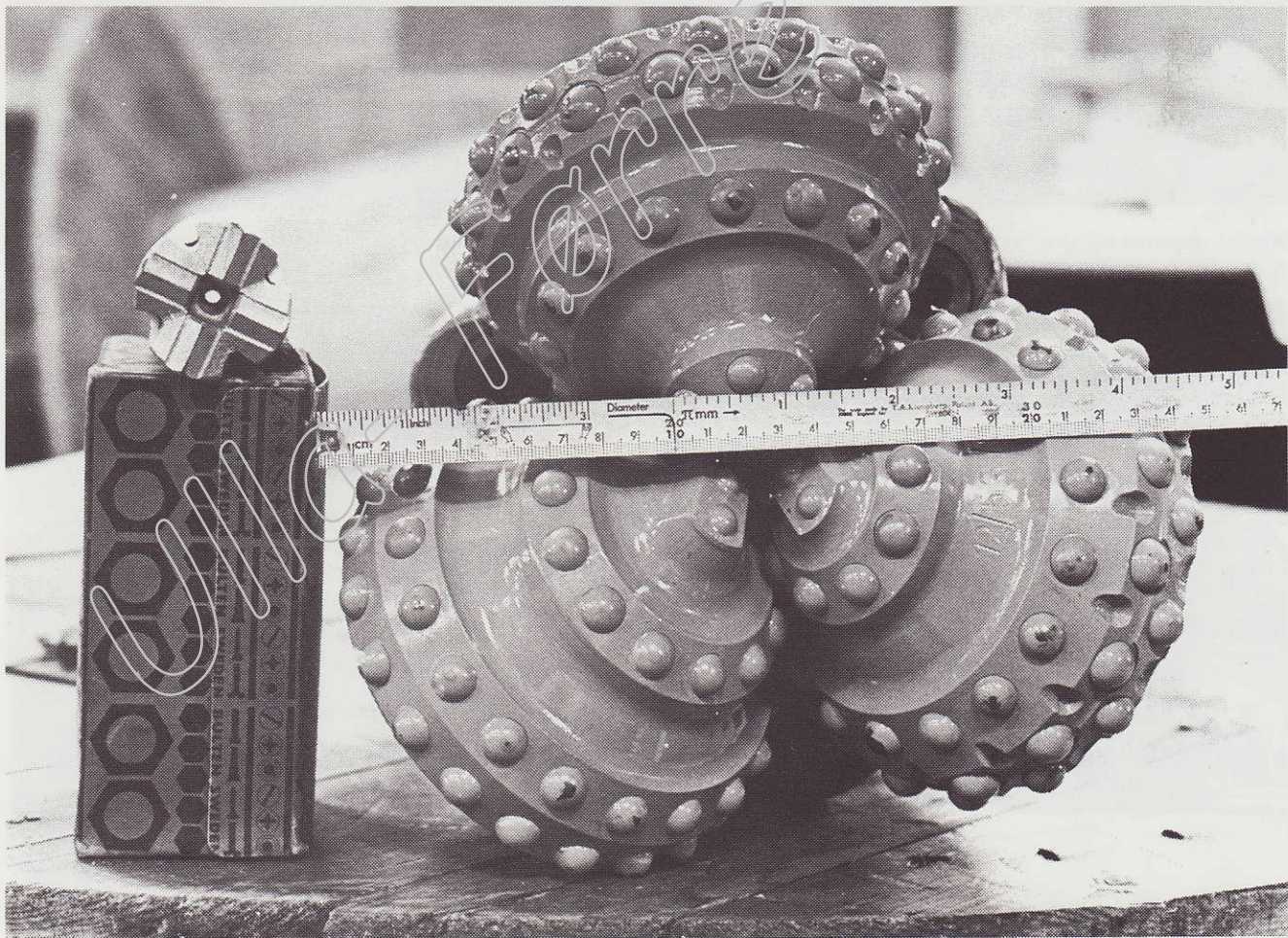
Tunge løft på Øvre Moen. Fire kraner måtte til for å vinne bukt med den nye 65 tonn tunge rotasjonsboreriggen til steinbruddet på Oddatjørn.

Verkstedsfolk på Øvre Moen.

Fra verktøyburet på Garaneset.

Det er dimensjoner over borkronene som skal brukes i steinbruddet på Oddatjørn. Til venstre en vanlig borkrone.

Maskinreparatørlinjen ved Suldal Vidaregåande skule «praktiserer» i hovedverkstedet på Garaneset. Faglærer S. Sørås i forgrunnen.

Verkstedet i Hylene.

Underjordisk elv i Saurdal, 300 m under jordoverflaten

En imponert Jonas Sømme betrakter det mektige fossefallet 300 m under jorden i Saurdal.

Innledningsvis vil jeg måtte skuffe U—F—Postens lesere m.h.t. vannfontene som var vist i nr. 1/79. Bildet var godt og teksten hadde et dramatisk poeng selv om den beveget seg litt på siden av sannheten.

Det viste bildet ble tatt da stoffen var 2018 m fra kryssningspunktet med tverrslaget. Vanninnbruddet som forårsaket katastrofen, kom ved 2052 m fra tverrslaget og vises på dagens bilde.

Tverrslaget går på synk og den statiske løftehøyden for lekkasjevannet er her ca. 52 m.

For dette vanninnbruddet ved 2018 m antok vi at det ble pumpet ut ca. 3 m³/min. Røropplegg og pumpekapasitet ble forsterket slik at vi kunne ta inntil 6 m³/min, og vi forberedte oss på injeksjon. Vanninnbruddet ble deretter åpnet med flere borhull, og trykket avtok. Ut-pumpet vannmengde ble nå anslått til ca. 4-5 m³/min. og tilførselen i forbindelse med nevnte bilde var ca. 1,5 m³/min. Injeksjonen ble avblåst og en drev videre. Vanntilsiget fordelte seg langs hele sleppa etterhvert som den ble blottlagt, men var konstant uten noen påviselig økning.

En var samtidig igang med å forsterke trafokapasiteten ved tverrslaget, da en i uke 11 fikk nytt vann under trykk ved venstre rigg. Salva

var da oppboret, og det ble stopp for å legge inn et ekstra 8" rør i tverrslaget.

Den 14/3 79 ble salva ladet og skutt i to omganger. Høyre side først og deretter venstre. Mens driverne ventet på å komme igang med utkjøringen smalt det i venstre vegg ca. 2 m over sålen, og vann, stein og grus fosset ut av en åpning på nærmere 1 m² størrelse.

Tilsammen 9 pumper med teoretisk kapasitet på 2m³/min. hver, var i drift før tunnelen måtte tømmes. P.g.a. tett oppstilling og begrenset rørkapasitet, 5 stk. 8" rør antar en at kapasiteten på pumpene var en god del lavere.

Pumpingen fortsatte på vikende front oppe i tverrslaget fram til kvelden den 16/3 79. Arbeidet hadde da gått kontinuerlig døgnet rundt, og pumpingen oppe i tverrslaget måtte for en stor del foregå v. h.j.a. aggregat som strømleverandør.

Arbeidet med å bygge en pumpe-rigg for om nødvendig å pumpe ned igjen utenfra ble satt igang. På riggen ble det installert 12 stk. Flygt 2201 pumper samt 1 stk. Flygt 5160 som ble leid fra Sverige. Tilsammen hadde riggen en kapasitet på over 30 m³/min. teoretisk og en installert effekt på 644 kW. Samtidig ble

trafokapasiteten fra 20 kV til 380 V øket til 1000 kW.

Dette tok sin tid. Den 22/3 kl. 21,00 var tunnelen full av vann og det begynte å renne ut ved påhogget. Det hadde gått 194 timer siden vanninnbruddet kom.

Tunnelens volum — luftpute med 6,5 atm. trykk + tverrslaget er tilnærmet lik 175 000 m³.

I tillegg anslås utpumpet volum de første 2 døgn etter innbruddet til 20 000 m³.

Til sammen blir dette 195 000 m³ i løpet av 194 timer eller gjennomsnittlig 16,5 m³/min.

21 timer etter at vannet rant ut av tverrslaget var pumpingen igang igjen. Det var fredag 23/3 kl. 18,00. Med helhjertet innsats av et fåtall elektrikere og reparatører gjennom hele påsken, var tunnelen pumpet tom 3. påskedag, 17/4.

Målinger i det siste tyder på at tilsiget er ca. 13-14 m³/min., og hovedlekkasjen har ca. 10 m³/min.

Det vil nå bli gjort forsøk på å tette innbruddet og injisere den vannførende sone. I den forbindelse er A/S Grunnboring engasjert, da firmaet har erfaring fra lignende arbeid tidligere.

Vi forutsetter nå at dette arbeidet kan være fullført innen første halvpart av juni.

Sand, 11/6 79.
H. Vestad.

Eidfjordstreiken og vi

Saken var oppe på medlemsmøte til orientering for medlemmene. Her kom det frem opplysninger angående avisinnlegg gitt av streikerkomiteén i Eidfjord. Disse innlegg viste seg ikke å være i samsvar med de faktiske forhold, hva angår Ulla—Førre arbeiderne. Dvs. de som er tilsluttet avd. 24 av NAF. Hva vi kunne forstå av avisinnleggene hadde vi gitt vår fulle støtte til arbeidstakerne i Eidfjord og også i den sammenheng aktet å sympatisere med dem i en to timers politisk streik.

La meg understreke at dette ikke er riktig. Vi har i utgangspunktet gitt Eidfjordarbeiderne vår **moralske** støtte. Dvs. vi forstår deres argumenter for å aksjonere og hadde ingen innvendinger mot det. På tross av at vi i utgangspunktet er imot å danne lokale pressgrupper. Det vi har gitt uttrykk for kan kort skisseres slik i det forslaget til pressemelding som vi la fram i møte med Eidfjordarbeiderne på Sand.

«For ettertiden må det være klart at de ansatte i NVE vil stå samlet for

å beskytte sine arbeidsplasser, og at det da vil bli felles aksjoner».

Fagforeningen vil uttrykke sin skuffelse over at vårt syn er blitt brukt på en feil måte. Vi vil i det lengste tro at dette må bero på en misforståelse.

Vi håper at dette skulle klargjøre situasjonen noe for medlemmene.

Bjørkeneset, 13/6 78.
Alf Johansen.
formann.

Elven er temmet bak stål og betong. I stedet for en stor elv har en nå fått 28 småbekker.

Avdeling for rekorder

Ulla-Førre er som kjent et rekordenes anlegg rent utbyggingsmessig. Her finner en landets største kraft-

verksmagasin, den største kraftstasjonen, den største dammen, den største steintippen osv.

Også på maskinsiden gir dette seg utslag. Nedenfor er avbildet noen av rekordene på dette området.

Delt 1. ste plass. Denne rekorddozeren på 52 tonn finnes det også et eksemplar av i Eidfjord.

Dette er landets desidert største hjullaster. Med toppet skuff kan den ta hele 13 m3 (eller en Volvo)

Rett som ørnen stiger

Nylig ble det avholdt et hangglidingkurs på Vasshus i Suldal med hele 18 deltakere fra anlegget. Initiativtager til kurset var Tom

Finnestrand.

Instruktøren for kurset, Leif Vinje kunne fortelle til Ulla-Førre-posten at en hangglider veier ca. 20 kg og

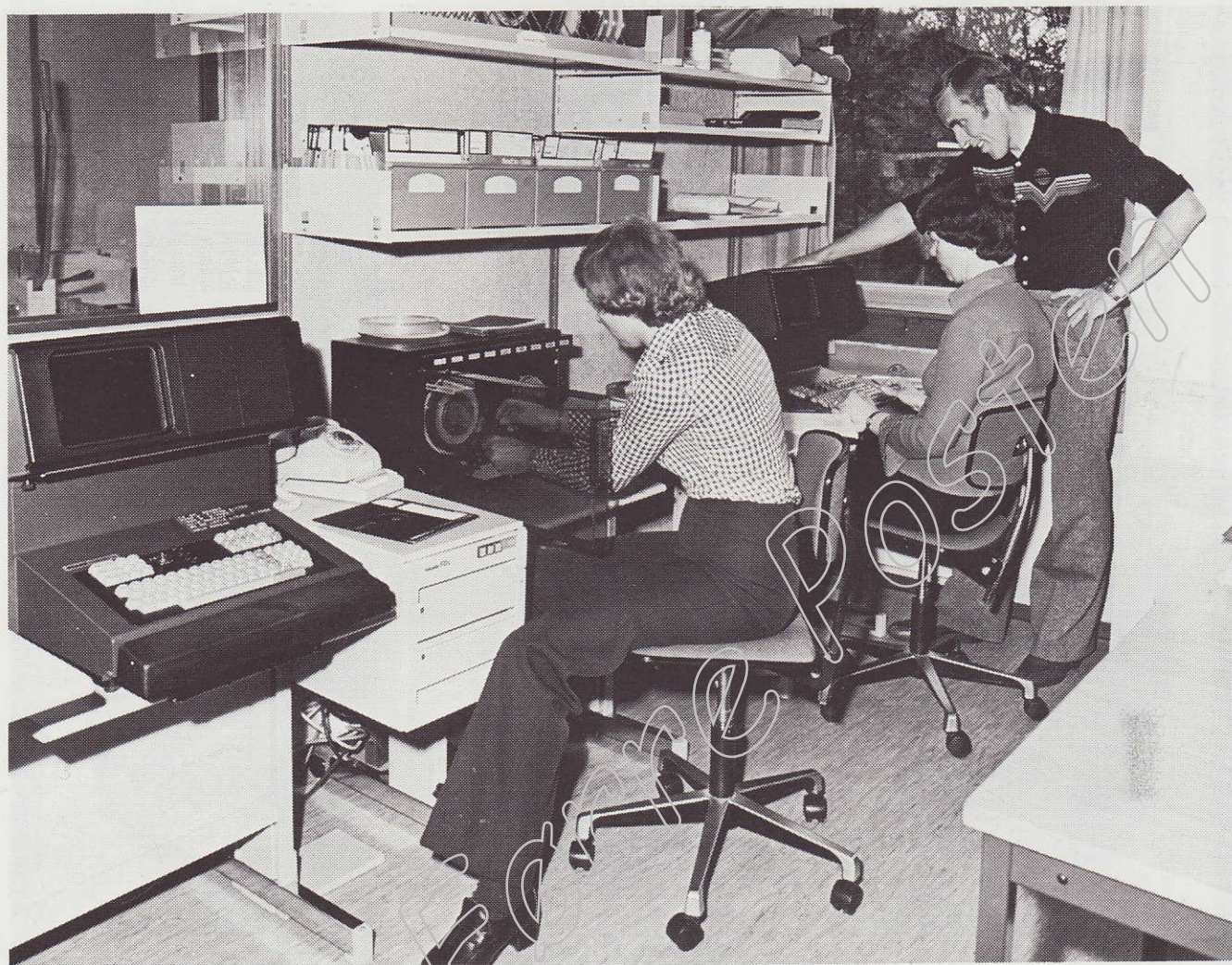
koster fra kr. 6 000 og oppover. Kurset som varte i 4 dager kostet kr. 360 pr. snute.

Skoleungdommen inntar anlegget

Mange skoleelever får seg sommerjobb på anlegget i en del av ferien. Her tre av dem i ferd med å lage fine hager i Kariåsen i Suldalsosen. Fra venstre: Kvammen, Sefting og Lunde. «Basen» for arbeidene, Skjervheim helt til høyre.

Databehandling ved Ulla-Førre-anleggene

Fra databehandlingen. Jane Godtland skifter bånd på magnetbåndstasjonen mens Helga Bersås registrerer data på en av terminalene, overvåket av Eivind Gikling.

Det har i de siste 10 år vært en ruvende utvikling innen EDB/Elektronisk databehandling. Statskraftverkens anlegg begynte så smått å merke dette på slutten av 60-årene.

Ved Ulla-Førre behandles idag alle lønns- og regnskapsrutiner ved hjelp av EDB.

Vi har pr. idag 3 små data-maskiner (såkalte intelligente terminaler) som over telefonlinjer kan stå i forbindelse med større data-anlegg. Alle lønnsdata (SLP-Sttatens lønns- og personalsystem) registreres og forbehandles ved anlegget og sendes så over telelinje til Bergen Datasenter/Kommune-data Vestlandet for endelig

beregning. Etter beregning mottar vi — også over telenettet — ferdige lønnsdata som skrives ut på «linjeskriver» ved anlegget. På tilsvarende måte får vi våre regnskapsdata og vårt lagerregnskap behandlet ved NVE's datasentral i Oslo. Daglig leder for databehandlingen er Eivind Gikling sammen med operatørene Jane Godtland og Helga Bersås.

Vi har også en punche-avdeling for punching av hullkort som først og fremst benyttes i forbindelse med lagersystemet.

Ved hovedkontoret i Oslo er det nå under innkjøring et STORT dataanlegg som blir ett av de 10 største i landet. På sikt vil dette bety

at vi gjennom en Dataskjerm vil ligge med fast (on-line) tilknytning til dette dataanlegg, og vil kunne «kjøre» data-anlegget som om det var vårt eget og sto installert på vårt eget kontor. Dette data-anlegget er så stort og moderne at det kan «jobbe» for inntil 64 brukere samtidig, og selv holde styr på alle data, prioriteringer m.v. Når dette system er innkjørt vil det bety bedre og raskere data, som igjen i tur og orden vil gi bedre informasjon.

Med den stadig større forståelse for at «ferske» data kan bety bedre styring, tror vi at den utvikling som vi nå er inne i vil bety et betydelig fremskritt.

A.W. Dypå.

VI GRATULERER

50 år

Winnie Grunnvoll, Kvilldal, 24. mai.

Harald Lilleskog, Hylen, 29. april.

Konrad Lefthus, Kvilldal, 18. april.

Fordis Onarheim, Saurdal, 7. juni.

Hallvard Aarhus, Garaneset, 17. juni.

Torleif Pedersen, Saurdal, 8. mai.

60 år

Torleif Fredriksen, Kvilldal, 15. april.

Harald Tveit, Saurdal, 18. juni.